

Brev från Selma
Lagerlöf till Valborg
Olander: 1915-1920 :
Ep. L 45 - 34

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

1
märbacka Sunne 18. 5. 1916.

Kära, älskade!

Tack för det trevliga brevet från igår. Vet du, att jag tyckte, att din födelsedagsfest lät mycket vacker och lyckad. Vad Öström och Sörensen lecträffar, så tänker jag mig, att de båda äro stämning-människor mer än egentligen falska. De känna nog, att de icke går ihop med deras vacklande och skiftande väsen, men på samma gång tvivle de nog,

mycket väl varit i stånd att för-
stå denna förtjäster. Rektorn har
ju gjort det från första stund. Så
synd det var, att du inte kom-
mit till Bengtsarvet. Maria hade
nog blivit bättre om du hade
kommit. Du måste ha haft en
ganska lugn födelserdag! Så roligt,
att du hade älskat dig en sådan
där duk. Jag köpte den mest för
lustighets skull. Den borde ha
kommit fram på söndag, men de
slarvade väl med avsändandet på
hotellet.

I dag har jag sett och räknat
igenom mina aktier efter den
store affären och finner nu, att

[18. 5. 1916]

2
min kontanta förmögenhet går till
101000 Kr. Så stor har den aldrig
 varit förr. Känntarna jämförde min
 penningar uppgå till omkr. 6000. - Just
 nu telefon. Det tycks som om man
 skulle vara bättre affärsman än du
 och jag. Men jag bryr mig inte om,
 i fall det inte går för dig att jobba. Jag
 har gjort en god affär och är mycket
 nöjd med att ha fått dubbelt mot det
 jag gav för aktierna.

För dig som är politiskt intresse-
rad skulle jag tala om, att jag i
 måndags var bjuden på en halff
 politisk middag hos Warburgs.

Edin, Alexandersson och Seger-
stedt vara närvarande. Du an-
dre i raden av dem förefaller

verkligen betydande. Segerstedt är
behaglig, men gosslikt ung och blyg,
Hansson ser ut som en revolutionär ide-
alist, men ulla kraft tillräckligt. A-
lexandersson är lång, full, mager, men
han var mycket tilltalande, såg klark
och god ut. Odén var en besynnerlig
typ, lång nära av judetyp, hela karaktär
lik en bokknodd, liten och med mycket
hörlighet ungefär som en spruttel-
gubbe. Inte ulla förtroendevärdig
de, men föreföll begärad och
var säkert lätt att umgås med
folk av alla partier, troligen utan
alla skrupler, behändigt och med
gott lynne. Hansson står säkert lätt
emot nederlag och låter ingenting
medslå sig. En smart affär-

[18.5.1916.]

man, men inte ett spår till
ledare i allvarliga Tidsq. Det var
emellertid roligt att få se dem.

Första dagen i Stockholm
brade jag väldigt besvär med
Fordarna.

En mr. John D. Barry kom
kl. 12 upp till mig för att be mig
skriva ett uppdrag på en spalt
anledning, (jag skulle få 1000 kr för
det.) Det skulle undertecknas av
ett tjugotal förtämliga kvinnors
före stödlans etc. och sändas ut
i världen. Jag kunde inte bli
av med honom, förrän jag luvade
tänka på saken, men nu
säger jag naturligtvis nej. Man

Mats-
utställning
Nyg i nu får jag sluta. Jag är ännu int
efter Nutholm. Där Selma.

Kan inte ha något att göra med
Förbarna. Samtidigt kom ett ljut.
[Schwimmer]
ningsbrev från Paris till ett
tekalas på Grand samma eftermidd-
dag. De, som skulle delta i Kvinno-
konferensen i Köpenhamn, skulle sam-
las hos henne före avresan. Då skulle
jag ju gå på teatern och sade nej. Se-
nare, bortsett från på eftermidda-
gen kommo Löken med fru och
Barry tillbaka, förrän jag hunnit
ut till midnatt. Nu talade Löken
med mig om att jag i Barrys anrop
skulle inblanda något om Världens
Könstens Skatter. Löken var ingen
av de skarpa narsmännena. Barry
var mycket rå och påträngande.
Ingendera kunde göra det minsta in-
trycket på mig. Då var miss Welsh
mycket bättre för att inte tala om